

HANE-İ KÜTUB

Süzülüyor her rafın arasından renk renk birer huzme

Saplanıyor ok misali gözlerimin bebeğine.

O huzmeler ki antoloji bazen de biyografi,

Bazen şiir, makale, hatta hikaye halinde.

Nispet yapar gibiler gökyüzündeki güneşe!

Dizilmiş yan yana, cilt cilt bir yığın sahici dost

Kiminin üzerinde kalın,

Kiminde ince, eskimiş bir post!

Yeşil, siyah, mavi fark etmez..

Küfe küfe bilgi yükü, okumaya ömür yetmez..

Bir derin sessizlik var içeride, derin bir sükut

Tek yol var doğru bildiğim, ellerimdeki “kütub”

“Hurşid-i alem” olsun adı;

Bulamazsın bu “hanede” bir tek karanlık bulut.

Gel sen burada cehaletini uyut!

Selam getirir gibiler çok uzak diyarlardan.

Hayyam’dan, Beyatlı’dan, Mevlana’dan...

Zarar gelmez sana lügatlardan, kitaplardan.

Her birinde bin ilim, fışkırıyor kaynağından.

Dize gelir dağlar, taşlar, hane-i kütubun ağırlığından.

Mustafa Fasih Odabaşı
(Turizm ve Otel İşletmeciliği / Hazırlık)